

Kimseiz Yakarış

– Okan KİLİT · 19 Ocak 2013

/biz gene bildiğimizi okuyalım
aykırı yazılarımızı yazalım küçüğüm
onlarsa şaşalı sofralarda
istikbalini yesinler
bozulması gerekiyorsa bu düzen
boş ver
bize de bozguncu desinler./

şehrin gürültüsüne
başkaldırır
varoş mahallerinden yükselen çığlıklar
bu seslerle uyanır
kuytu köşelere gizlenmiş
kimseiz çocuklar

buğulu gözlerle
selam verirler güne
aslında silsen
yüzlerindeki kiri pası
güneşten bile aydınlıktır
çehreleri

trafikte hazır beklerler
kırmızı ışık yandı mı
ellerinde bir parça bez ile
saldırırlar duran arabalara
zaten yeşil ışık
hiç yanmamıştır onlara

hedefleridir
orta direk arabalar
en iyi bahşış onlardan çıkar
dünyanın düzeni böyle değil mi usta
garibin halinden garipler anlar

güne akşam indimi
yürürler varoş mahallelere
arkadaş olurlar
işçi çocukları ile
şafakla uyanıp
bir haftalık ekmeğini hazırlamış kadınlar
bazlama ya da yufkanın içerisine
sığdırıp yumurtayı
tutuştururlar ellerine
kimsesiz semtler kucak açar
kimsesiz yüreklere

zaman ilerledikçe
belirir yüreklerinde sancılar
kabusu andırır ilk gençlik yılları
doğrular seçilmez olur yanlışlardan
sığmazlar kabuklarına
artık onlar için yoksulluk
bir cinnet sebebidir
ellerinde taş
yüreklerinde öfke
bakışlarında isyan
indirirler vitrinleri,camları
alarm sesleri duyulur uzaklardan
üstleri başları kan revan
kaçarlar sığınakları varoşlara
dört bir yanı polisler sarar
o ana kadar
bir kez olsun
hallerini sormayan devletleri
cadde cadde, sokak sokak
onları arar...